

Liviu Uleia

Rezistența din Minți a Inimii

Tracus Arte
2016

Cu prins

I

O REZISTENȚĂ A INIMII ÎN MINȚI / 5

II

DE CE / 19

III

AMUNCASTEL ÎN SUFLET... / 29

IV

MEIN KALM / 51

V

DINCOACE DE DINCOLO / 65

VI

FĂRĂ ÎNTRERUPĂTOARE ALE RAZEI INTERIOARE / 77

VII

CARTEA PE CARE NU AM SCRIS-O FIIND ADOLESCENT / 95

VIII

SIMPLITĂȚI COMPLICATE / 101

IX

PRIN CODRII LUI A FI / 117

X

AMINTIRI DE VIEȚI VISATE / 129

XI

DECLARAȚII ALE UNOR FAPTE DE CEA MAI MARE GRAVITATE / 141

XII

ÎN ACEST SEMI-PUSTIU UNDE VOR SĂ MĂ PRINDĂ (NU MORT) VIU... / 153

XIII

PLĂCEREA DE A FI MORT / 165

XIV

SUNT ELIBERAT CĂCI AM EVADAT / 175

XV

DIVORȚ DE OMUL CARE SUNT / 195

XIV

SECRETUL DINTRE MINE ȘI LUME / 207

I

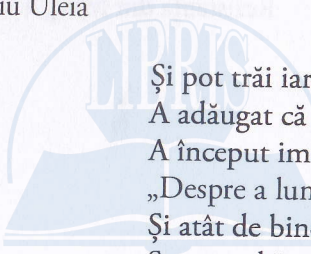
O REZISTENȚĂ A INIMII ÎN MINȚI

Au zis-a venit Saboșul și-a cu pălăriea de-a lui
Ca stratele ei puse au în lărmă, ca urzele lui
Mă-așcut și mi-așcut de năvălirea ei înșurătoare
Apoi am murit, de-a cu puști murit, de-a cu război
Și am năvălit înșurătoare, de-a cu război
Erau lărmă la fel ca e război, de-a cu război
Și am năvălit de-a cu război, de-a cu război
De-a cu război, de-a cu război, de-a cu război
În căpătâșul ei, de-a cu război, de-a cu război
Și am năvălit înșurătoare, de-a cu război
Avea glasul ei, de-a cu război, de-a cu război
Ca să se a poartă pînă la sfârșit, de-a cu război
Și de la fel, de-a cu război, de-a cu război
Am năvălit de-a cu război, de-a cu război
Căci erau doar ca un război, de-a cu război
Mă-așcut de-a cu război, de-a cu război
Am năvălit înșurătoare, de-a cu război
Înșurătoare, de-a cu război, de-a cu război
Avea și marea ei, de-a cu război, de-a cu război
O război, de-a cu război, de-a cu război
I-am spus că eu și marea ei, de-a cu război
Voi scrie pentru industria de divertisment, de-a cu război
Avea și marea ei, de-a cu război, de-a cu război
Și am năvălit înșurătoare, de-a cu război
De-a cu război, de-a cu război, de-a cu război

SALVAREA ACESTEI LUMI

Azi mi-a venit Salvarea și-n ea primitoare m-a luat
Cu sirenele ei peste tot în lumea cea mare-a sunat
M-a făcut să mă simt ca niciodată un om important
Apoi am murit sau cel puțin mintea mea așa a crezut
Și am nimerit într-un fel de viață paralelă un alt ținut
Era o lume la fel ca a noastră dar parcă intrată la apă
Și totuși plină de toate lucrurile ce istoria ne-a oferit
Eu eram tot scriitor dar mai tânăr și-un pic mai tâmpit
De o muză cu fustele lungi imediat m-am îndrăgostit
În timp ce se pare că pe o altă muză sătul am părăsit.
Și am ajuns într-un fel de bazar intelectual păraginit
Acolo găseai tarabe și dughene sordide și înghesuie
Cu tot ce se poate pretinde și vinde de la unii artiști
Și de la cei mai mulți dintre manufacturierii mentali.
Am nimerit cu a mea muză la producători muzicali
Un sector doar cât un stadion cu dependențele sale
Mulți vânzători aveau perciuni lungi bărbi și sandale
Am intrat în primul birou prăfuit dar părea ca pustiit
Însă de sub masă a ieșit un actor polițist producător.
Avea și numele meu mângălit pe o coală din fața sa
O hârtie plină de pete veche și mare părea ca un hău
I-am spus că eu și muza am hotărât să mă vând greu
Voi scrie pentru industria de divertisment că-s sărac rău
Actorul recalificat m-a privit folosind al său experiment
S-a strâmbat cu talent și m-a întrebat plin de de mirare
De ce nu am un pic de răbdare că vine vara cu soare

Și pot trăi iarăși lejer scriind ceva ce nu-i de vânzare
A adăugat că și el auzise de mine și crede că-s tare...
A început imediat să recite din poemul meu
„Despre a lumii Salvare”
Și atât de bine cita încât s-au oprit să-l asculte câțiva
Spunea chiar atunci că salvarea e-n sufletul meu căzut
Pe pământ ca un măr și lăsând după el alte roade
Muza mea s-a gândit imediat la ea și zâmbi roditoare.
Dar deodată a sosit cealaltă mai puternică mai mare
Și peste cap i-a dat cu niște albastre și dure dosare
Vrei și tu roadele lui pramatie mică adică mare...
Iar apoi m-am trezit în Salvare proaspăt resuscitat
Bolnav de ficat și Doamne! a câta oară oare salvat
De acea binecuvântată imprevizibilă neștiută Salvare.
Vă recomand tuturor să plecați măcar odată-n viață
Salvați din această lume până dincolo unde-i la fel
Dar mici diferențe conțin viitorul
Ca și mărul semințe în el!

BALADA UNUI SOMN BUN

Când noaptea mă întind pe-o parte
Pot spune ca și-n limba veche
Că m-am culcat pe o ureche
Adică dorm și uit de toate
Dar deseori m-am întrebat pe ce mă culc în somn de fapt?
Atuncea când mă-ntind în pat nu-i dedesubt pământul lat?
Iar dacă somnul m-a răpus
Și zbor de-acolo în eter
Privind orașele de sus
Nu dorm eu oare chiar în cer?
De ce să uit când mă trezesc că sunt un element ceresc
Și că întreg acest pământ e pentru mine așternut?

Căci treaz sunt invitat mereu
Să stau frumos la locul meu
Un loc asemenea cu patul
Sau cu mormântul
Ori halatul...

RĂSPUNSUL UNUIA CA MINE AR FI...

Știu că întrebările se pun doar de formă primează răspunsurile
Trăiesc într-o lume de cărămidă care știe la tot ce să răspundă
Oamenii ei sunt cam toți cărămizi și îți arată cum să răspunzi
Cine greșeste șanse mai are doar printr-un proces de reciclare
Dacă ar fi după mine în întrebări ca în camere goale eu aș trăi
Dau niște exemple la întâmplare din ce înțeleg printr-o-ntrebare:
Ce caut aici? Tu chiar te simți bine? Atunci de ce să stau cu tine?
Mai bem ceva? Nu ți-ar plăcea să dai din mâini de fericire așa ca
O pasăre mare? Și să strigi pieriți dați-vă repede din calea mea că
Mă ridic și nu răspund dacă stric cărămizile bune de zid...

Cu toate făgăduielile tale viclene de siguranță
 Liniște satisfacție echilibru și chiar prestanță
 Ia-ți tributul dar nu îmi lua și sufletul încercat
 Și nu mă striga când privesc departe îndurerat
 Să nu țiipi la mine în zorii zilei mele de suspine
 Deoarece sunt sigur că știi să-ți fac ce îmi vine
 Te-am mai agățat de carul meu auriu fermecat
 Și te-am târât prinsă de părul tău perfect coafat
 Nu mai sufla în fumul viselor de deasupra mea
 Căci am să înfig dopul primei sticlei în gura ta
 Iar pe a doua am să ți-o sparg în capul pătrășos
 Înainte de a porni împleticit pe drumul meu din nou sinuos!